

[Kim Behnke]

Ministeren sagde, at denne lov vil gælde for alle, men ministeren nævnte også ganske rigtigt, at vi har observeret, at mange, der hidtil har fået iværksætterydelse osv., er kommet skævt fra start. Når de har startet tøjbutikken eller åbnet damefrisørsalonen, opdager de lige pludselig, at der er altså lige noget med momsafregning, de ikke har styr på. Vil det være sådan, at denne lov også giver mulighed for at få et klippekort, hvis man er startet for et halvt eller trekvart år siden og opdager, at man mangler nogen viden? Og i bekræftende fald, hvor langt går man så tilbage? Hvornår er man fra at være iværksætter blevet velkonsolideret? Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan man har tænkt sig at afgrænse det, når ministeren siger, at det her gælder for alle.

Eller er det sådan, at reglerne kun gælder for alle, der virkelig starter for første gang? Er det sådan, at hvis man har startet en virksomhed, som går ad Pommern til, er det bare ærgerligt, og så må man lukke den og komme med et nyt projekt for at være omfattet af loven? Det er sådan noget, jeg synes, der godt kunne have stået i ouverturen til forslaget; og det gør der i øvrigt i mange andre af de lovforslag, Folketinget vedtager, her finder man en sådan beskrivelse i den første paragraf.

Jeg var lidt inde på at ville diskutere denne etableringsvejleders ansvar, fordi ministeren i både teksten og nu også mundtligt sammenligner med den vejledning, der normalt finder sted i et pengeinstitut. Men der er jo meget stor forskel på en etableringsvejleder, der sidder og kigger på en plan og skal dele nogle offentlige tilskud ud, og et pengeinstitut, der skal afgøre, om man vil yde et lån. Når et pengeinstitut skal give vejledning, tager de jo skyldigt hensyn til, at det måske er dem selv, der skal hæfte for et tab, men vejlederen hæfter jo ikke selv for noget som helst, men sætter bare et blåt stempel eller det modsatte på en anmodning om en offentlig ydelse.

Industriministeren (Trøjborg):

Det er min grundlæggende opfattelse, at man ofte oplever det forhold, at et pengeinstitut ikke har et så stort administrativt apparat, at det er i stand til at iværksætte en egentlig vejledning for nyetablerede virksomheder, men snarere er i den situation, at det må forlange et fornuftigt forretningsgrundlag. Nu

sætter vi iværksættere i stand til at præsentere et sådant forretningsgrundlag for deres pengeinstitut, og det er hovedargumentet fra min side for, at vi forestiller os, at en sådan forretningsplan skal indeholde bestemte kvalificerede oplysninger. Jeg mener, at der er tale om noget ganske ubureaukratisk, nogle fundamentale krav, som man under alle forhold skal opfylde for at have en rimelig chance for at kunne drive virksomhed.

Så var der det ganske tekniske spørgsmål, om man kan få iværksætterydelse, hvis man har haft en virksomhed, der er gået ned for et vist antal år siden. Definitionen er, at der skal være tale om en person, der starter ny virksomhed, og jeg er da villig til under udvalgsarbejdet at prøve at finde en mere eksakt definition på ny virksomhed. Jeg ved ikke, om vi skal til at fordybe os i overvejelser om, at der ikke må være tale om, at den pågældende er gået ned med en virksomhed for et halvt år siden. Det er hensigten at lave noget ubureaukratisk, så folk, der står over for at skulle starte en ny virksomhed, rent principielt skal kunne få denne rådgivningsydelse, der er tale om her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 309:

Forslag til lov om ophævelse af lov om realkreditlignende lån m.v.

Af industriministeren (Trøjborg).

(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling